

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1100. Usque Ad Annum 1143

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90117999

§. 57. S. Norberti exordia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66385](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66385)

Sæcul. XII. tur. Ecclesias Papa consecravit tres, po-
A.C. 1118. suitque terminos, intra quos nefas esset,
 ad hoc asylum confugientes capere. Pri-
 matum Ecclesiæ Toletanæ, Bulla ad Ber-
 nardum Archiepiscopum directa, & in
 monasterio S. Ægidii septima Novem-
 bris data, confirmavit.

§. LVII.

S. Norberti Exordia.

vit. ap. Boll. **G**elasium Papam in Provincia degen-
6. Jun tom. tem S. Norbertus adiit, ab eoque
19. p. 821. licentiam prædicandi obtinuit. Erat
 Norbertus nobilis juvenis ex Gente Ger-
 manorum, Santeni in Ducatu Cliviæ na-
 tus, qui literis imbutus & Clericali mi-
 litia adscriptus Subdiaconatum accepe-
 rat. In hoc Ordine constitutus primum
 Friderici Archiepiscopi Coloniensis, de-
 inde Henrici Imperatoris Curiam secu-
 tus est, & dubitari potuit, an ob nobi-
 litatem generis & opulentiam, vel ob
 eximias dotes, corporis habitum supra
 vulgarem, faciem liberalem, scientiam
 eximiam, humanitatem, munificentiam
 & lenitatem cunctis carior fuerit. Sed
 tanta prosperitas adolescentem præ-
 stantissimum perditum ibat; quippe sa-
 culo arridente, æternitatis immemor, to-
 tum animum ambitione & voluptate oc-
 cupari

cupari patiebatur, cupiditati cedebat, nihil quod sensibus blandiebatur fugiebat, quæ de vita futura dicebantur, ad censum somniorum & fabularum rejicienda esse existimans. Quadam die cum per amœnum pratum iter facit, equo generoso & splendide phalerato insidens, & holosericeis vestibus fulgens, unico vestigia premente servulo, subito horrida ingruit tempestas, micant fulgura, tonitrua strepitu terribili decurrunt. Inclamat herum famulus; versis habenis celeriter domum repeteret. Verum, illo momento ante pedes equi ruens fulmen herbam exurit, finditur terra tanto hiatu, quantus ad absorbendum magnæ staturæ virum suffecisset, foetore sulphureo, qui infernalis videri poterat, aerem corrumpente. Hinc vero Norbertus, illinc equus, expavescente famulo, prostrati jacebant.

Norbertus mortuo similis, horæ unius spatio terræ affixus, ubi ex profundo quasi somno excitatus est, mente ad Deum elevata dixit: *Domine! quid me vis facere?* sibi que ipsi respondit: *Fuge malum, & fac bonum. Quære pacem & persequere eam.* Ergo viam, qua venerat relegens, mores suos convertere statuit. Sed initio noluit in externo habitu quidquam mutare, contentus cilicium sub

Sæcul. XII.
A.C.1119.

Act. XI. 6.
Psal. 33.

Cc 2

vesti-

Sæcul. XII. vestibus pretiosis abscondere, & pugna
 A C. 1118. interna contra pravos affectus decer-
 tare. Relicta aula, domi suæ, vel in
 Abbatia Sigeburgensi prope Coloniam
 cum Conone Abbate, postea Episcopo
 Ratisbonensi versabatur, expectans tem-
 pus, quo bellum mundo aperte indice-
 ret. Cum vero viarum, quæ ad Deum
 ducerent, adhuc esset ignarus, Sæculo
 valedicens Sacros Ordines suscipere de-
 crevit, ratus, se ita fructum majorem
 esse consecuturum. Itaque, ubi tem-
 pus, quo Clerici ordinari solent, adve-
 nit, Norbertus pio fervore stimulatus,
 Fridericum Archiepiscopum Colonien-
 sem adit, rogatque, ut cum ceteris ipsum
 quoque ordinaret. Archiepiscopus ad-
 miratus, Norbertum nunc ultro Ordines
 petere, quos antea, cum offerrentur, ac-
 cipere denegasset, lætus quod rogabatur
 se facturum promisit. Adjecitque Nor-
 bertus: *cupio, Diaconus & Presbyter*
continuo ordinari, & Præsul obstupe-
 scens causam tam subitæ mutationis quæ-
 rit, & cunctanti usque adeo instat, ut
 ille lacrymas non tenens & ad Archiepi-
 scopi pedes provolutus, Absolutionem
 a peccatis suis efflagitaverit; qua impe-
 trata arcana consilia eidem aperuit. Ar-
 chiefiscopus ob amicitia vinculum, quod
 ipsi cum Norberto intercedebat, com-
 motus,

motus, nec dubitans, quin tam inexpectata conversio, Cœlesti Numine adspirante, contingeret, credidit, se in his adjunctis a Regula posse declinare, quæ duos Sacros Ordines, non servatis interstitiis, conferri prohibebat.

Instante Divini Officii hora, ceteri Ordinandi pro more Albas Clericales induti collocantur; at Norbertus se se intulit e medio populi, eo magis omnium oculos in se rapiens, quod omnibus esset notissimus. Sacrarii præfecto Sacerdotales vestes, quibus ornaretur, ei offerente, ipse ad domesticorum suorum aliquem manum extendens accepit tunicam ex ovinis pellibus consutam, & ad id ipsum præparatam. Tum detractis sibi vestibus pretiosissimis, quibus tectus incedere antea adsueverat, illis exuviis se cooperuit, quod vestimenti genus pro ratione illorum temporum & regionis erat vilissimum. Tandem manu altera Sacerdotalem Casulam a ministro Sacrarii apprehendit.

Ordinatus, & ad Monasterium Sigeburgense reversus, hebdomadas sex ibi consumpsit, ut quæ muneris Sacerdotalis sunt disceret, & animum ad pietatem formaret. Santenum deinde ad propria redeuntem, cujus Ecclesiæ Canonicus

Cc 3 erat,

Sæcul. XII.
A.C. 1118.

S. Norbertus
ordinatus.

Sæcul. XII. erat, Fratres rogant, utpote Neo-conse-
A. C. III8. cratum Sacerdotem, Missam Solemnem
 celebrare. Atque ille eorum voluntati
 obsecutus, perlecto Sacro Evangelio e
 Cathedra ferventissimo zelo dixit, de
 mundi vanitate, de brevitate hujus vi-
 tæ differens. Aiebat, hominem in Sæ-
 culi pompa & voluptatibus felicitatem
 frustra quærere. Tum etiam in vita,
 quibus Fratres suos Canonicos laborare
 noverat, vehementer invectus est; ne-
 minem vero nominavit. Altera die, cum
 omnes essent in Capitulo collecti, acce-
 pto Regulæ Libro, ad Decanum conver-
 sus, ex verbis S. Gregorii & S. Isidori ei
 ostendit, ipsius officii esse, errantes Fra-
 tres ad viam rectam reducere.

Conjecturæ locus est, nullam aliam
 fuisse hanc Regulam, quam Aquisgranen-
 sem; ea enim ex istorum duorum Sancto-
 rum Virorum libris, præter alios, excer-
 pta est. Canonici seniores Norbertum
 hortantem patienti animo auscultabant,
 non nescii, eum vera dicere. At mur-
 murantium & irradientium juniorum vo-
 ces audiebantur, necdum tamen in fa-
 ciem obloqui audentium. Hos altera
 die Norbertus in Regulari Capitulo pro-
 clamat, errata & adjuncta denotat, cum-
 que sequentibus etiam diebus eadem
 obje-

Sup. l. LVI.
9. 23.

objecisset, Sancti Viri libertatem indi-^{Sæcul. XII.}
gnissime ferentes, subornant Clericum A.C.1118.
obscuro loco natum, & habitus temnen-
di, qui postquam convicia ingessisset,
etiam Sacerdotis faciem conspuere ausus
est: Norbertus æquo animo persistens,
sputum deterfit, eamque contumeliam
sibi peccatori a Deo, justo vindice, im-
missam fuisse dixit, quamvis ille, qui Cano-
nicum & Sacerdotem tam petulanter of-
fenderat, hujusmodi conditionis esset, ut
si eum a lixis & calonibus culinæ suæ
per lutum plateæ raptari jussisset, nemo
non hominis impudentiam condigno de-
corari præmio affirmasset. Ita hac de
re Auctor, qui S. Norberti vitam scripsit,
loquitur.

Quadam die, S. Norberto in Orato-
rio subterraneo Sacrificium offerente,
cum magnæ molis aranea in ejus calicem
post consecrationem incidisset, ipse ni-
hilominus Sacrum poculum intrepidus
hausit. Completa Missa ante Altare
orans, & mortem opperiens, titillatio-
nem sensit in naribus, e quibus ipso in-
columi egressum est venenatum animal.
Triennio autem hoc vitæ genus duxit,
paupere vestitu tectus, Verbum Dei
omnibus prædicans, nec minus propriæ
perfectiõni intentus. Ubi contingebat,
ipsum ab illis, quibus vera dicebat, male
haberi,

Sæcul. XII. haberi, solatium a Monachis Sigebergen-
 A.C. 1118. sibus, vel Canonicis Regularibus in *Clo-*
sterrath, vel saltem a quodam Sancto
 Eremicola, cui nomen Lidulfus, quære-
 bat. Sub idem tempus, scilicet anno
 millesimo centesimo decimo octavo,
 cum Synodus Fritzlarix, Conone Episco-
 po Prænestino, Gelasii Papæ Legato, ce-
 lebraretur, Episcopi, & Abbates ibi colle-
 cti Norbertum venire iustum, communi
 consilio coram Legato accusarunt, quod
 a nemine missus Verbum Dei prædica-
 ret, quod in Præsules nulla auctoritate
 ab Ecclesia munitus declamare auderet,
 vestitum elegisset, nobili generi, unde
 ortus esset, minime congruum, licet
 nulli virorum Religiosorum ordini no-
 men dedisset, & Bonorum suorum Do-
 minium sibi servaret. Respondit Nor-
 bertus; potestatem prædicandi tunc sibi
 fuisse commissam, quando Presbyteratus
 Ordinem accepisset, & S. Petrum nos do-
 cere, ne utiquam vestimentorum cultum
 nos Deo gratos efficere. Tandem liber
 dimissus est. Legatus vero Cono, circa
 to. 10. p. 823. idem tempus Colonix quoque Synodum
 ex *Ursperg.* celebrans, Excommunicationis censuram
 contra Imperatorem, sicut prius in Sy-
 nodo Fritzlariensi, promulgavit.

§. LVIII.